

पाचनं

मधुलाजसितायुक्तं तत् पीतं व्युत्थितं निशि ॥
वातपित्तज्वरदाहं लघ्नाम्बुच्छाविभ्रमाम् ॥
शमयेद्रक्तपित्तञ्च जीर्णतानिवा भारतः ॥”

इति मधुकादि ॥ ३८ ॥ * ॥

अथ पित्तश्लेष्मिकज्वरे ।

“पटोलं चन्दनं सुत्रातिक्तापाठान्तागणः ।

पित्तश्लेष्मानिलच्छर्दिज्वरकण्डविषापहः ॥”

इति पटोलादि ॥ ३९ ॥

“गुडूचीनिम्बधन्याकं पङ्ककं रक्तचन्दनम् ।

एष सर्वज्वरान् हन्ति गुडूच्यादिस्तु दीपनः ॥

हृत्सासारोचकच्छर्दिपिपासादाहनाशनम् ॥”

इति गुडूच्यादि ॥ ४० ॥

“किरातं नागरं सुखं गुडूचीञ्च कफाधिके ।

पाठोदीच्यन्तलैस्तु सह पित्ताधिके पिवेत् ॥”

इति चातुर्भद्रकपाठासप्तकौ ॥ ४१ ॥ ४२ ॥

“गुडूची चन्दनं पङ्कं नागरेन्द्रयवासकम् ।

अभयारम्बोशीरं पाठा धान्यान्दरोहिणी ॥

कषायं पाययेदेतत् पिप्पलीचूर्णसंयुतम् ।

पित्तश्लेष्महरं तन्नापिपासादाहनाशनम् ॥

विण्मूत्रानिलविट्मन्त्रिदोषप्रभवस्य च ।

गुडूच्यादिगणो ह्येष पाचनो दीपनः परः ॥”

इति गुडूच्यादिगणः ॥ ४३ ॥

“कण्टकायं मृताभार्गी नागरेन्द्रयवासकम् ।

भूनिम्बं चन्दनं मुस्तं पटोलं कटुरोहिणी ॥

कषायं पाययेदेतत् पित्तश्लेष्मज्वरापहम् ।

दाहलघ्नारुचिच्छर्दिकासहृत्पाचार्थशूलनुत् ॥”

इति कण्टकायंदि ॥ ४४ ॥

“सपत्रपुष्पवासाया रसः चौद्रसितायुतः ।

कफपित्तज्वरं हन्ति सासपित्तं सकामलम् ॥”

इति वासादि ॥ ४५ ॥

“पटोलं पिचुमर्दञ्च त्रिफला मधुकं बला ।

साधितोऽयं कषायः स्यात् पित्तश्लेष्मभवे ज्वरे ॥”

इति पटोलादि ॥ ४६ ॥

“गुडूचीन्द्रयवारिष्टं पटोलं कटुरोहिणी ।

नागरं चन्दनं सुखं पिप्पलीचूर्णसंयुतम् ॥

अमृताटक इत्येष पित्तश्लेष्मज्वरापहः ।

हृत्सासारोचकच्छर्दिहृत्पासादाहनिवारणः ॥”

इति अमृताटकम् ॥ ४७ ॥

“पटोलयवधान्याकमुद्रामलकचन्दनम् ।”

पैतके श्लेष्मपित्तोऽयं ज्वरलट्छर्दिदाहनुत् ॥”

इति पटोलादि ॥ ४८ ॥

चुद्रामृताभ्यां सह नागरेण

सपुष्करश्चेति किराततित्तम् ।

पिवेत् कषायं त्विह पञ्चतित्तं

ज्वरं निहन्त्यद्विधं समयम् ॥”

इति चुद्रादि ॥ ४९ ॥

इति पित्तश्लेष्मिकज्वराधिकारः ॥ * ॥

अथ वातश्लेष्मिकज्वरे ।

“दीपनं कफविच्छेदि वातपित्तातुलोमनम् ।

ज्वरत्रं पाचनं मेदि श्वतं धान्यपटोलयोः ॥”

इति धान्यपटोलम् ॥ ५० ॥

“मुस्तनागरभूनिम्बं त्रयमेतन्निवारिणम् ।

पाचनं

कफवातप्रशमनं पाचनं ज्वरनाशनम् ॥” ५१ ॥

पिप्पली पिप्पलीमूलं चयं चिचनकागरम् ।

दीपनीयः श्वतो वर्गः कफानिलगदापहः ॥”

इति पञ्चकोलम् ॥ ५२ ॥

“पिप्पलीभिः श्वतं तोयमनभिष्यन्दि दीपनम् ।

वातश्लेष्मविकारत्रं श्लेष्मज्वरविनाशनम् ॥”

इति पिप्पलीकायः ॥ ५३ ॥

“आरम्बधन्त्रिकमुस्ततित्ता-

हरीतकीभिः कथितः कषायः ।

सामे सभूषे कफवातयुक्ते

ज्वरे हितो दीपनपाचनञ्च ॥”

इति आरम्बधादि ॥ ५४ ॥

“चुद्रामृताभ्यां पुष्कराङ्गयैः

कृतः कषायः कफमारुतोत्तरः ।

सन्धासकासारुचिपार्श्वरुक्करे

ज्वरे त्रिदोषप्रभवे च शस्यते ॥”

इति चुद्रादि ॥ ५५ ॥

“दशमूलरसः पेयः कषाययुक्तः कफानिले ।

अविपाकेऽतितन्त्रायां पार्श्वरुक्श्वासकासके ॥”

इति दशमूलम् ॥ ५६ ॥

“सुखं पर्पटकं शुष्को गुडूची सडुरालभा ।

कफवातारुचिच्छर्दिदाहन्धासज्वरापहः ॥”

इति मुस्तादि ॥ ५७ ॥

“दारुपर्पटभार्ग्यन्ववचाधन्याककटफलैः ।

सामयाविश्वपूतीकैः काथो हिङ्गुमधूतकटः ॥

कफवातज्वरे पीतो हिङ्गुमधूतकटः ।

कासशोषप्रसेकाञ्च हन्यात् तरुमिवाशनः ॥”

इति दारुवादि ॥ ५८ ॥ *

अथ त्रिदोषज्वरे ।

“पञ्चमूलकिरातादिगणो योऽप्यस्त्रिदोषजे ।

पित्तोत्कटे च मधुना कषया च कफोत्कटे ॥”

इति चतुर्भद्रपञ्चमूलम् ॥ ५९ ॥

“विश्वश्लोणाकाम्भारीपाटलागणिकारिकाः ।

दीपनं कफवातत्रं पञ्चमूलमिदं महत् ॥”

इति दृष्टपञ्चमूलम् ॥ ६० ॥

“शालपर्णी एप्रिपर्णी दृष्टोदीहयगोचुरम् ।

वातपित्तज्वरहरं कनीयः पञ्चमूलकम् ॥”

इति सल्यपञ्चमूलम् ॥ ६१ ॥

“उभयं दशमूलञ्च सन्निपातज्वरापहम् ।

कासे न्धासे च तन्त्रायां पार्श्वरुक्ते च शस्यते ।

पिप्पलीचूर्णसंयुक्तं कण्डूदृष्टहनाशनम् ॥”

इति दशमूलम् ॥ ६२ ॥

“चिरज्वरे वातकफोत्प्लवणे वा

त्रिदोषजे वा दशमूलमिश्रः ।

किराततित्तादिगणः प्रयोज्यः

शुद्धार्थिने वा चिहृता विमिश्रः ॥”

इति चतुर्दशाङ्गम् ॥ ६३ ॥

“दशमूलं शटी शङ्खी पौष्करं सडुरालभम् ।

भार्गी कुटजबीजञ्च पटोलं कटुरोहिणी ॥

अष्टादशाङ्ग इत्येष सन्निपातज्वरापहः ।

कासहृत्सासपार्श्वरुक्श्वासहिङ्गावमीहरः ॥”

इति वातश्लेष्मज्वरोष्टादशाङ्गः ॥ ६४ ॥

पाचनं

“भूनिम्बदारुदशमूलमहौषधाञ्च-

तित्तेन्द्रबीजधनिकेभकषयाकषायः ।

तन्त्रीप्रलापकसनारुचिदाहमोह-

न्धासादियुक्तमखिलं ज्वरमाशु हन्ति ॥”

इति अष्टादशाङ्गम् ॥ ६५ ॥

“मुस्तपर्पटकोशीरदेवदारुमहौषधम् ।

त्रिफला धन्वयासञ्च नीली कम्पित्वकं चिहृत् ॥

किराततित्तकं पाठा बला कटुरोहिणी ।

मधुकं पिप्पलीमूलं मुस्तादौ गण उच्यते ॥

अष्टादशाङ्गमुदितमेतद्वा सन्निपातनुत् ।

पित्तोत्तरे सन्निपाते हितोत्तं मनीषिभिः ॥

मन्यास्तम्भ उरोघात उरःपार्श्वशिरोरुहे ॥

६६ ॥

द्राचामृता शटी शङ्खी मुस्तकं रक्तचन्दनम् ।

नागरं कटुकं पाठा भूनिम्बं सडुरालभम् ॥

उशीरं पङ्ककं धान्यं बालकं कण्टकारिका ।

पुष्करं पिचुमर्दञ्च दशमूलमिदं शुभम् ॥

जीर्णज्वरारुचिन्धासकासश्वयधुनाशनम् ॥”

इति अपराष्टादशाङ्गम् ॥ ६७ ॥

“शटी पुष्करमूलञ्च व्याघ्री शङ्खी डुरालभा ।

गुडूची नागरं पाठा किरातं कटुरोहिणी ॥

एष शश्वादिर्को वर्गः सन्निपातज्वरापहः ।

कासहृष्टदृष्टपार्श्वरुक्श्वासे तन्त्राञ्च शस्यते ॥”

इति शश्वादि ॥ ६८ ॥

“दृष्ट्या पुष्करं भार्गी शटी शङ्खी डुरालभा ।

वतसकस्य च बीजानि पटोलं कटुरोहिणी ॥

दृष्ट्यादिगणः प्रोक्तः सन्निपातज्वरापहः ।

कासादिषु च सर्वेषु हितः सोपद्रवेषु च ॥”

इति दृष्ट्यादिगणः ॥ ६९ ॥

“भार्गी पुष्करमूलञ्च राक्ष्णाविल्वयमानिकाः ।

नागरं दशमूलञ्च पिप्पलीचाशु साधयेत् ॥

सन्निपातज्वरे देयं हृत्पार्श्वरुक्श्वासाशूलनाम् ।

कासन्धासामिमान्द्राञ्च तन्त्राञ्च विनिवर्त्तयेत् ॥”

इति भार्ग्यादि ॥ ७० ॥

“द्विपञ्चमूली षड्यन्या विश्वप्रभन्वीहृदम् ।

कफवातहरः काथः सन्निपातहरः परः ॥”

इति द्विपञ्चमूल्यादि ॥ ७१ ॥

“कारवीपुष्करैरुद्राचयन्तीनागरान्मृताः ।

दशमूलीशटीशङ्खीयासभार्गीपुनर्नवाः ॥

तुल्या मूत्रेण निष्क्रुथ्य पीतचोतोविशोधनः ।

अभिन्यासं ज्वरं घोरमाशु हन्ति समुद्धतम् ॥”

इति दशमूल्यादि ॥ ७२ ॥

“मातुलुङ्गाभिमिहिल्वयाघ्रीपाठोद्वकजः ।

काथो लवणमूत्राजोऽभिन्यासानाहशूलनुत् ॥”

इति मातुलुङ्गादि ॥ ७३ ॥

“कण्टरोधकफन्धासहिङ्गासन्धासपीडितः ।

मातुलुङ्गार्द्रकरसं दशमूलाम्भसा पिवेत् ॥”

इति मातुलुङ्गार्द्रकरसुद्धदशमूलम् ॥ ७४ ॥

“योषाञ्चिकलातित्तापटोलारिष्टवासकैः ।

भूनिम्बातयासैश्च चिदोषज्वरनुत् जलम् ॥”

इति योषादि ॥ ७५ ॥

“चिहृदि शालात्रिफलाकटुकारवधैः कृतः ।